

52

2020.47.hét

Csütörtök 512-521

3. §.

KRISZTUS ÉLETÉNEK MISZTÉRIUMAI

512 A hitvallás Krisztus életéből csak a megtestesülés (fogantatás és születés) és a húsvét (szenvedés, keresztfeszítés, halál, temetés, pokolraszállás, föltámadás, mennybemenetel) misztériumait nevezi meg. Semmit sem mond kifejezetten Jézus rejtett és nyilvános életének misztériumairól; de a hitvallás Jézus megtestesülését és húsvétját érintő cikkelyei megvilágítják Krisztus egész földi életét. Mindazt, "amit Jézus tett és tanított kezdettől egészen mennybevétele napjáig" (ApCsel 1,1--2), a születés és a húsvét misztériumainak fényében kell szemlélnünk.

513 A katekézisnek a mindenkori körülményeknek megfelelően Jézus misztériumának egész gazdagságát ki kell bontania. Most csak néhány olyan elemre utalunk, melyek Krisztus életének minden misztériumában közösek (I); majd röviden bemutatjuk Jézus rejtett életének (II.) és nyilvános életének (III.) főbb misztériumait.

I. Krisztus egész élete misztérium

514 Sok dolog, ami érdekes lehetne Jézussal kapcsolatban az emberi tudásvágy számára, nem szerepel az evangéliumokban. Szinte semmit sem mondanak názáreti életéről, sőt még nyilvános életének nagy részéről sem. [\[186\]](#) Amit viszont megírtak az evangéliumokban, azért írták, "hogy higgyétek: Jézus a Messiás, Isten Fia, és hogy a hit által életetek legyen az Ő nevében" (Jn 20,31).

515 Az evangéliumokat olyan emberek írták, akik az első hívők közé tartoztak [\[187\]](#) és akik közölni akarták a hitet másokkal. Mivel a hitben tudták, hogy kicsoda Jézus, ezért egész földi életében szemlélni és másokkal is láttatni tudták misztériumának nyomait. Jézus életében minden -- pályájától, amibe születésekor betakarták, [\[188\]](#) az eceten át, amivel a kereszten itatták, [\[189\]](#) egészen az arcát takaró kendőig, amit a föltámadás után a sírban hagyott [\[190\]](#) -- az Ő legbensőbb misztériumának a jele. Cselekedetei, csodái, szavai által vált nyilvánvalóvá, hogy "benne lakik testileg az istenség teljessége" (Kol 2,9). Embersége "szentségként", azaz istenségének és az általa hozott üdvösségnek jele és eszközeként jelenik meg: ami az Ő földi életében látható volt, az istenfiúságának és megváltói küldetésének láthatatlan misztériumára utalt.

JÉZUS MISZTÉRIUMÁNAK KÖZÖS VONÁSAI

516 Krisztus egész élete az Atya kinyilatkoztatása: szavai és cselekedetei, hallgatása és szenvedése, magatartása és beszédmódja. Jézus elmondhatja: "Aki látott engem, látta az Atyát" (Jn 14,9); az Atya pedig: "Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok" (Lk 9,35). Mivel a mi Urunk azért lett emberré, hogy teljesítse az Atya akaratát, [\[191\]](#) misztériumának legapróbb részletei Isten irántunk való szeretetét [\[192\]](#) nyilatkoztatják ki.

517 Krisztus egész élete a megváltás misztériuma. A megváltásban elsősorban a kereszten kiontott vér által részesülünk, [\[193\]](#) de ez a misztérium Jézus egész földi életében tevékeny: már megtestesülésekor, amikor szegénnyé lett, hogy bennünket szegénysége által gazdaggá tegyen; [\[194\]](#) rejtett életében, mely engedelmességével [\[195\]](#) kiengeszteli a mi engedetlenségünket; szavában, mely megtisztítja hallgatóit; [\[196\]](#) gyógyításaiban és ördögűzéseiben, melyekben "magára vette gyöngeségünket, és betegségeinket hordozta" (Mt 8,17); [\[197\]](#) és föltámadásában, mellyel megigazulást adott nekünk. [\[198\]](#)

518 Krisztus egész élete az újra-egybefoglalás (recapitulatio) misztériuma. Mindaz, amit Jézus tett, mondott és szenvedett, mindenekelőtt azt a célt szolgálta, hogy a bukott embert visszahelyezze eredeti hivatásába:

"Amikor megtestesült és emberré lett, az emberek hosszú történelmét önmagában összefoglalta, és ebben az összefoglalásban nekünk adta az üdvösséget, hogy amit elveszítettünk Ádamban, azaz hogy Isten képmásaként és hasonlóságaként éljünk, azt Jézus Krisztusban visszanyerjük." [\[199\]](#) "Emiatt élt végig Krisztus minden életkort is, hogy mindenki számára helyreállítsa az Istennel való közösséget." [\[200\]](#)

KÖZÖSSÉGÜNK JÉZUS MISZTÉRIUMAIVAL

519 "Krisztus egész gazdagsága minden ember számára hozzáférhető, és minden embernek javára válik." [\[201\]](#) Krisztus a maga életét nem önmagáért, hanem értünk élte: a megtestesüléstől "értünk, emberekért és a mi üdvösségünkért", [\[202\]](#) egészen haláláig a mi "bűneinkért" (1Kor 15,3), és föltámadásáig a mi "megigazulásunkért" (Róm 4,25). Most is "közbenjárónk az Atyánál" (1Jn 2,1), "hiszen örökké él, hogy közbenjárjon értünk" (Zsid 7,25). Mindazzal, amit egyszer s mindenkorra értünk átélt és elszenvedett, mindörökké jelen van "Isten színe előtt értünk" (Zsid 9,24).

520 Jézus egész életében példaképpül adta magát nekünk: [\[203\]](#) Ő a "tökéletes ember", [\[204\]](#) aki arra hív, hogy tanítványai legyünk és kövessük őt: alázatosságával példát adott nekünk a követésre, [\[205\]](#) imádságával imádkozni tanít, [\[206\]](#) szegénységével arra szólít, hogy a nélkülözéseket és üldözéseket készséggel vállaljuk. [\[207\]](#)

521 Krisztus megteszi, hogy mindazt, amit életében átélt, mi az életünkkel Őbenne éljük, és Ő a maga életével mibennünk élje. "Ő ugyanis, az Isten Fia, megtestesülésében bizonyos módon minden emberrel egyesült." [\[208\]](#) Arra vagyunk hivatva, hogy egyek legyünk Ővele; Ő megteszi, hogy mi mint Testének tagjai megosszuk vele azt, amit Ő testi életében értünk és mint példaképünk átélt:

"Jézus misztériumait és állapotait tovább kell vinnünk és be kell teljesítenünk, és gyakran kell kérnünk Őt (...), hogy vigye ezt végbe bennünk és egész Egyházában. (...) Isten Fia ugyanis a kegyelmek révén, melyeket e misztériumok által közöl, és a tevékenységek révén, melyeket általuk bennünk véghez akar vinni, misztériumaiban részesít, hogy ezeket kiárassza, s bennünk és egész Egyházában bizonyos értelemben folytassa. Ily módon akarja bennünk e misztériumokat beteljesíteni." [\[209\]](#)